

expendit Iaf. numer. 7. verſ. Quatio pondera, alia iura inducens, ſſe edenotat verumque poſt alios Guſd. Papae, & ad eum Matth. Ferrerius quaſt. ſeu decif. 9. Gratianopolitana, numer. 1. & quaſt. 42. & 57. 6. in prime. Tiraquel. de retrat. conſanguin. §. 8. gloſſ. 5. numer. 6. in fin. cum ſeq. Gaſp. Caballinus mil- leloquio 191. numer. 6. ſine verſ. Et quod indiſtincte, p. 1. Antonius Gom. var. reſol. tom. 2. cap. 2. num. 29. & cap. 15. numer. 23. circa med. verſ. Cuius vera, & mentalis ratio eſt, Arius Pinellus ad l. 2. Cod. de reſcind. vendit. 2. p. a. numer. 30. Gundifalvus Paz in praxi, 4. p. 1. tom. cap. 1. numer. 50. Borgnin. Can- nakan. decif. Finizanenſi 45. num. 69. p. 1. Aluar. Val- laſc. de iure employent. quaſt. 32. num. 18. Surdus conſ. 4. num. 31. & conſ. 17. num. 10. lib. 2. conſ. 331. num. 19. lib. 3. & decif. 32. numer. 3. decif. 173. numer. 9. decif. 236. non. 8. decif. 264. numer. 2. & decif. 306. num. 10. & de alimentis tit. 8. privilegio. 48. num. 2. & 3. & pri- vilegio. 51. numer. 2. Hercules Mareſcortus, & Marcus Atonimus Maccatenſis variat. reſolutionum lib. 2. ille cap. 134. numer. 5. hic verò reſolus. 60. ſen ſina- li. caſu 42. verſ. Et licet, cum ſeqq. Doctor Marta voto 49. num. 1. & 3. noniſſimè conſ. 8. numer. 5. conſ. 37. num. 39. & conſ. 118. num. 19. & 20. Gaſpar Rod- riguez. de reſtitibus lib. 2. quaſt. 9. num. 61. circa ſin. Parlad. in ſeſquicent. quotid. differentiaram, diſſer. 36. numer. 1. & 8. Dominicus Arumæus deſiſionum, & ſententiarum lib. 1. decif. 12. numer. 6. Aug. Barboſa axiomate 9. num. 14. Gabr. Aluarez de privilegio pa- pap. quaſt. 48. num. 1. & 3. & ad axioma, & loca communia iur. lib. 1. An. num. 70. Marius Cutellus decif. 16. num. 1. adeoque in ſpecie, quam tractamus, addo * priori conductori exceptione opus non erat ad ſubmouendum ſecundum, vt imò excep- tio reſ fit illi plane inepta, vt in ſimili de ex- heredatione extranei dixit Paulus I. C. in l. quidam cum ſitum 132. circa ſinem principij. ſſe de verb. obli- gation. Exceptio * namque proprie dicitur, quæ actioni opponitur, iſi quis ſub conditione 7. in fine, illic: In ipſa actione euendus eſſet promiſſor, ſſe de condi. inſtit. l. 2. in princ. ibi: Eſt excluſio quadam, quæ actioni cuiusque rei opponi ſolet, ſſe de except. l. qui agnate 12. illic: Infringere actionem poteſt, ſſe de doli exceptione, iſi cui commodata 71. in fin. princ. illic: Alioſi fuerit exceptio obijciat, ſſe de ſtatu, iſi illic: Exemplo vtilis actionis, inſto. Tex. ibi Exceptionis annus, quæ huic obijci ſolet, Cod. quibus ex cauſis maiores, quæ verò actioni non opponitur, non proprie exceptio eſt, nec eo nomine comprehenditur, ſed late, & abuſue, quæ facti, vel intentionis dicitur, aut generali nomine deſenſio, notat gl. verb. intentionem, in d. l. 2. gloſſ. verbo pena, verſ. Super hoc tertio, in l. ubi patrum 40. Cod. de tranſ- act. & verb. deſenſionis, in cap. 1. de litis conſtitat in ſexto, ac vltra ordinarios vbique Azo. & Ho- ſtienſi. in ſumm. de except. vterque numero primo, Speculator ad eundem tit. §. 1. num. 9. & §. diſto. numer. 43. & 44. & §. viſo, numer. 2. in fin. Barnab- has Brilonius de verbor. ſignific. lib. 5. de formulis, pag. mibi 449. verſic. Nunc ad exemplum, D. Praeſes Couarr. in regula poſſeſſor, 1. part. in initio, numer. 4. verſ. Verum contra, Didacus Pe- rez. ad legem 1. tit. 8. lib. 1. ordinarum, gloſſ. 1. verſ. Videtur tamen, cum ſeqq. Emanuel Coſta ad leg. ſi ex cautione, C. de non numerata pecunia, ſub §. eſt & in factum exceptio, n. 6. ad fin. verſ. Ego noto, & num. 7. Petr. Ricardus ad princ. inſtitu- de obligation. a n. 260. opinio Caeſar Bargal. de dolo lib. 4. cap. 2. num. 56. Gundifalvus Paz in praxi 1. p. tom. 1. ſempore num. 2. & 1. Franciſcus Milanen. decif. Sicilia 10. num. 4. lib. 1. decif. 2. a num. 154. de- cif. 3. num. 17. decif. 8. num. 45. & decif. 15. num. 19.

& 31. lib. 2. Mauritius Burgius plures alios congerens de landimio part. 3. inſpeſt. 40. num. 115. 116. & in add. num. 253. ſub ſdem numero, Donellus libr. 22. commentariorum cap. 1. verſ. Exceptio, & ad eum Oſwaldus Hillig. lib. D. Anton. Pichard. ad rubricam inſtitutus de except. nu. 9. & 13. Qui- bus conſequens eſt, * vt eſt exceptio illa im- propria, ſeu deſenſio, oppoſita per partem non fuerit aduerſus agentem ſine actione, poſſit cum iudex ex officio, ſi id ſibi ex actis liquido conſtet, vt in ſpecie noſtra, à limine iudicij repellere, argumento Text. in l. 6. pupilli 6. §. videamus, verſ. Certè, illic: Quoniam hoc ei imputari non poſſit, cur alios debitorum non conueniret, quoniam conuenientiſſimè in iudicio facultatem non habuit, ſſe de negotiis geſtis, l. quorſes 9. & generaliter, illic: Aduerſus alios experiri ſine actione non potuit, ſſe de adminiſtr. iur. iuncta reg. Text. in l. veluti 27. illic: Sed & officio quoque pratoris continetur, ex huiusmodi obligationibus actionem denegari. ſſe de verbor. obligat. & in cap. cauſam qua 3. cum ibi notatis, extra de iudic. & in terminis docuit memorata gloſ. verbo pena, verſ. Tertia, quia cum iudex, recepta à Bartol. num. 17. verſ. Tene ergo primam, Paulo, & Alexand. num. 7. Iafon. num. 11. Curtio num. 30. & ceteris communiter, teſte Dom. Anton. de Padilla, qui alios plures congerit, num. 10. & 11. in d. l. ubi patrum, & de tranſact. & inter- relatos à Padill. extornat optimè Tiraquel. (quem tamen ipſe quoad numerum mendose citat in l. ſi vnquam, verbo reuertatur, num. 345. & 346. C. de reuocand. donat. cuius ad hoc etiam mendose meminit, idem ad praxim notans, Gundifalvus Paz in praxi, 3. tom. cap. vltimo, in initio num. 1. & 6. optimè Didacus Perez, alia iura expendens, ad l. 1. tit. 8. lib. 3. ordinarum, gloſ. 1. poſt princ. verſ. His etiam tertio, & in additum ad Didacum Segura in d. l. ſi ex legati cauſa num. 63. ſſe de verb. obligat. Gutier. de iurament. confirmat. 1. part. cap. 1. num. 38. Anton. Gamma decif. Luſitana 206. num. 7. in fine, Ioannes Redimus de Maieſtate Principis, verbo ſed etiam per legitimos, num. 130. & 131. Ioannes à Montalegre in praxi lib. 1. c. 2. p. totum, maxime numer. 3. Iacobus Cancerus variat. reſolut. lib. 1. cap. 18. de exceptionibus, num. 17. D. Franciſcus Milanenſi. d. decif. Sicilia 10. num. 4. lib. 1. Marius Giurba, innumeratos alios congerens, decif. in ſdem Sicilia 17. a num. 14. & ad conſuetudines Senatus Meſſanenſis part. 1. cap. 7. gloſ. 10. num. 3. Ioannes Zangerus de exceptionibus p. 3. cap. 20. per totum, & cap. 26. num. 16. & 17. Auguſtin. Barboſa axiom. 9. num. 5.

Quibus ita diſpoſitis, nihil negotij facit initio propoſitum argumentum ex d. l. ne cui C. de locato, eiuſque communi ratione; nam quod ad legem attinet, illa quidem ſolum exigat ſcripturam ad valorem pacti de relocando primo conductori, potius quam alteri, ita vt ea deſiciente, tametiſi verbale pactum teſtibus probetur, poſſit dominus prima locatione finita, petinde ac ſi pactum nullum interceſſiſſet, alij cuiuscumque liberè rem locare, nec primus vto eodem pretio eam à ſecundo conductore auocare valeat, vti ex ea lege notantur omnes, & vltra ordinarios ibi, optimè proſequuntur, & explicat Socinus iunior conſ. 6. a num. 6. volum. 2. Arnoldus Ferronus ad conſuetudines Burdegalenſes tit. 3. de locat. §. 5. Nicol. Boerius, q. ſex decif. Burdegalenſi 107. num. 4. verſ. Item fallit; Iacobus Nouellus regula 85. inter regulas Daſtorum lib. 10. verbo locare rem ſuam Matthæus de Afflictiſ, id ſaltem verum cenſens quoad inquilinos, ſeu domorum conductores, decif. 238.

decif. 238 num. 1. & 5. & generaliter in tractatu de iure promiſſos, ad conſtitutionem ſancimus in proemio nu. 2. Flaminius Cartharius, qui in inquilinis etiam loquitur, decif. 97. num. 4. Anton. Gomez var. reſolut. tom. 2. c. 5. num. 5. Miſingerius ſingularium obſeruationum centur. 4. obſeruation. 23. Vincentius Carotius de locato 3. part. ſit. de libertate quaſt. 1. num. 4. Aluarus Valacus de iure emphyteutico 9. 24. num. 1. Borg- ninus Caluacanus decif. 27. num. 63. p. 3. Gundifalvus Paz in praxi 3. tom. cap. 6. §. 3. a num. 10. Par- lador. in ſeſquicenturia quotidianar. differentiari. dif- ferentia 109. §. 1. num. 14. Stephanus Gratian. diſce- ptat. forenſ. tom. 2. cap. 357. ex num. 1. Emanuel Bar- boſa, plures alios congerens, ad ordinationes Luſi- tania libr. 4. tit. 23. ad principium, num. 1. Marius Giurba plures quoque cumulas decif. 59. num. 1. & 9. D. Alexan. Ludouifiſ, ſive Papa Gregor. XV. decif. Rota 45. num. 1. & 2. nouiſſimè Ioannes à San- de ſic in Friſco Senatu iudicatum referens, decif. Friſcarum lib. 3. tit. 6. de locatione, deſin. 2. Nec negant relati ſupra num. 3. maxime Vincentius de Franchiſ, & Nicolaus Antonius Gizzarelus, ille decif. 123. numer. 6. & diſt. decif. 406. num. 1. in princ. hic verò decif. 5. per totam, maxime ex nu- mer. 11.

40 Vnde declarandus eſt, vel omnino reſtellen- dus Ant. Faber. in Codice, quem ſui nominis inſcripſit, lib. 4. tit. 42. de locato; deſin. 49. dum nimis generaliter docet, conuentionem inter locato- rem, & temporalem conductorem initam, vt quoadiu conductor penſionem ſolueret, non poſſet expelli ad alium ſubſtituendum, condu- ctoria ad hoc prodeſſe, vt etiam ſi conductionis tempus effluere, non tamen expelli poſſit, ſi penſionem ſoluat, nimirum ſi ob id cum expel- lere locator velit, vt alij loct. Eſt etenim Faber neceſſario intelligendus de conuentione in ſcriptis inita, quippe cum eius rei pacto aliter facta non valeat, quemadmodum apparet ex d. l. ne cui, eiuſque verſimilia, ac receptiſſima inter- pretatione, proximè reſoluta. Quapropter ſi ip- ſe Faber, vel Senatus, cui præſuit, aliter intel- lecti, quali præſata conuentione, verbo tenus tantum enunciata, ac teſtibus probata ſufficeret, planè deceptus eſt.

41 Quod verò ſpectat ad rationem, quam ad l. ne cui DD. communiter conſingunt, illa proculdu- bio, ſi verum amamus, per quam fallà, & com- menticia eſt, cum quia in dubio fraus, & dolus præſumi non debet, l. merito 5. ſi pro ſocio, l. quo- ties 18. §. qui dolo ſſe de probat. cum ſuauibus relatis ab Alciato, & Menoch. de præſumptio. illo regula 3. præſumpt. 1. 27. & 30. per totum, hoc verò libr. 5. præſumpt. 3. ex num. 14. & alibi paſſim, Vincentio Hondedeo conſ. 96. num. 18. & conſ. 109. num. 18. vol. 1. tum etiam, quia * ſi in probatione teſtium fraus eſſet præſumenda, nunquam illa admitteretur, tot iuris principij repugnantibus, nempe quod probatio- num facultas anguſtanda non fit, l. 1. §. eiuſ- dem, ad ſinem, illic: Non vtiq; ad vnam probatio- nis ſpeciem conuentionem ſtatim allegare debere, l. ſerui reſponſo 11. ſſe de teſtib. l. quomam 21. in fine, C. de hereticis, l. generaliter 12. in princ. illic: Probationes autem verum cadant, C. de rebus creditis, l. nec omniſ- ſa 15. illic: Cum ad examinationem veri, omniſi intro- ducenda debeat admitti probatio, C. de liberali cauſa, nouella 90. ſue authenticæ de teſtibus collation. 9. in princ. illic: Ne quid lateat facile actorem, & illic: Omnino itaque perimere teſtimonia vſui verum incautum eſt, & c. 6. ſue §. & quantum ſcimus, illic: Propter probationum abundantiam, iuncta gloſſ. ibidem, cap. 2. illic: Ne veritas occidatur, cum rela-

tis à gloſſa ſub eo verbo 1. quaſt. 2. capi. quoniam frequenter 5. verſ. Niſi forte, vt lite non conſeſt, c. cum dilecta 4. cum relatis à gloſſa verbo iure ſit ciuili, de conſtat. vni. li. vel inuili, extornat opti- mè Hyppolitus Marſilius in rubrica, C. de proba- tionibus, a num. 443. alia 461. Fuluius Pacianus de pro- bat. lib. 1. cap. 5. ex num. 9. Ioann. Petrus Surdus de- cif. 277. num. 9. lib. 1. & decif. 331. num. 4. lib. 2. Ioannes Garcia de nobilit. gloſ. 7. ex num. 35. Item quod proba- tionis teſtium, & instrumentorum eadem regula- ritet viſ, ac poteſtas ſit, vt ſuperius docui- mus, ſub num. 10. ac denique, quod * teſtium probatio ſui natura multo ſit dignior, cum diuino prodita ſit eloquio, quo docemur, in ore duo- rum, vel trium ſtare omne verbum, c. noue. 13. in princ. de iudic. c. in omni negotio 4. cap. licet vni- uerſi 23. de teſtibus 5. cap. reſoluto 11. in fine, de te- ſtamentis.

Quod aded verum eſt, vt vulgo traditum ſit pacto contrahentium effici non valere, vt aliquod per ſcripturam tantum probati debeat, nec per teſtes probati poſſit, ſic etenim docuit gloſ. ce- lebris verbo Senatus Conſulto, ad medium, verſ. Et per hoc puto, in aul. vt ſine prohibitione matres §. quia vero multam, collat. 7. quam vltra ordinarios ibi, velut ſingularem notans, & commendans, ac receptiſſimam teſtantur, pluribus relatis à Hyppolito Marſil. in rubr. C. de probationibus, num. 33. alia 44. Philipp. Dec. poſt alios num. 21. in cap. 2. eodem tit. Fuluius Pacianus de probat. d. lib. 1. c. 51. num. 14. & 14. Roland. à Valle conſ. 88. numer. 62. volum. 1. Surdus decif. 277. num. 11. volum. 1. D. An- tonius Padilla in l. cum te tranſiſſe, §. 5. num. 6. C. de tranſact. Ioan. Gutier. de iuram. confirmat. 1. p. cap. 66. num. 1. & conſ. 54. num. 1. volum. 1. Franciſcus Ponte conſ. 36. num. 16. & 17. vol. 1. Andr. Mol- ſeſius ad conſuetudines Neapolitanas tom. 1. p. 7. 9. 15. num. 23. Seraphinus, & eius additio de privilegio iuramenti, privilegio 140. num. 1. D. Illephonus Perez de Lara in compendio viſa hominis cap. 8. num. 24. quanquam hæc ſententia * indiſtinctè accepta, partim ſecura ſit, & contrariam multi docuerint, ab ipſis relati, maxime à Fulvio Pa- ciano diſt. cap. 5. num. 16. qui ex num. 17. variè illorum ſententiam declarat nihil certum firmans, Ioannes Petrus Surdo, eis indiſtinctè ac- cedente d. conſil. 54. num. 13. 14. 15. & 16. Mol- ſeſio, eodem quoque probante, d. quaſt. 15. num. 22. & 23. & ab Anguſtano de legibus lib. 3. controuer. 18. namer. 7. qui & ipſe illorum opinionem per totum illud caput late, & eleganter defendit, ac probat, ac tandem numero 33. ed tantum caſu priori communi ſententia locum eſſe con- cludit, quo memorata pactio non vtiq; circa rem priuatam, & quæ ſit in paſſionem libera voluntate verſatur, ſed circa eam potius, quæ ab eorum voluntate minime pen- deat, & vt in exemplis, quæ ipſe ibidem recen- ſet.

Verum ego pro gloſſe, & communis deſen- ſione aducto, eam abſolute non loqui in pacto de probando per ſcripturam quocumque actu ſed tantum de probanda ſolutione debiti, quod an- numerari rectè poteſt in caſibus, & qui à paci- ſcentium voluntate non pendet, cum tale pactum, * vt pote probandi facultatem ad eum caſum debitori reſtingens, quo ſolutionis in- ſtrumentum exhibeat, non ſpontè interpoſitum cenſeatur, ſed neceſſariter vi impellentis, ac dolo creditoris, illa abutentis extortum, argumen- tum Textus in l. ſin. in principio, verſic. Qui enim, ſſe de probat. 6. ſuper hoc §. verſic. Sic tuz, de renunc.

cap. 2. vers. Quia non est verisimile, de restit. spol. cap. debitoribus 6. in princ. de iure iuran. cap. cum venissent 6. vers. Ipse vero timens, de institutionibus, cum ubique notatis, ut videlicet eo eueniente casu, quod solutionis instrumentum non appareat, ex negligentia forsitan debitoris, aut aliter, creditor ipse debitorum exigit, cum aperta debitoris iactura, contra naturalem rationem, & bonam fidem, quae id minime patitur, l. bona fides 57. & l. iure natura 106. ff. de regul. iuris, adeoque succedit regula Text. in l. conuictus 23. vers. Excepto eo, cum ibi à me relatis, cap. 4. num. 2. ff. eod. tit. Caterum, * cum dolus ille non verus, sed praesumptus, sit, non tollit quin iuramentum tali pacto adiectum, ob eius excellentiam seruati debeat, dum dolus aperte non probetur, vt in cap. 1. & d. cap. debitoribus 6. vers. Si vero, cap. 5. vero 8. cap. cum contingat 28. de iurando, cum ubique notatis, & DD. omnes pro communi sententia allati fatentur, ac vt indubitatum resoluit Surdus d. conf. 54. numer. 16. vers. Secundo principaliter, & numer. 17. & conf. 143. num. 1. eodem lib. 1. Sed nec omnes, à perlisque ex his pro contraria citati, & ab Anguiano d. numer. 7. de praedictis pactis sermonem faciunt, sed nonnulli loquuntur in pacto de contractu in scriptis celebrando, iuxta l. conuictus 16. C. de fide instrum. cum similibus, vt videre licet apud gloss. verb. in scriptis, in 12. casu, in cap. 1. §. 2. de censibus in 6. Alex. conf. 50. num. 1. lib. 5. Hypolit. sup. numer. 34. vers. Praeterea, alius numer. 48. quod quidem * pactum idem valere, quia contractum aliter factum, imperfectum, ac nullum reddit, ita vt nullus contractum eo iuari possit, aut in ipso perferre cogatur, vt post Azonem in summa tituli, C. de fide instrum. num. 19. & 20. & in d. l. conuictus num. 9. notantur Zinus eodem num. 5. Odo-fredus num. 9. Bald. num. 7. vers. Secunda vero Paul. Castren. num. 3. vers. Quid ergo, Cujac. ante medium, Sicardus num. 3. Donellus numer. 6. & 9. ac nouissimè Franciscus Raguellus in princip. ibidem, gloss. verbo scriptura, & communis in princip. instituit. de emp. & vendit. Euerard. Bronchoff. miscellaneorum controuersiarum cent. 1. asserit. 87. vers. Secundo obiecit, & asserit. 89. opposit. prima, & apud nos probat lex 6. vers. E la vendida, vbi notat Gregorius Lopez gloss. 1. & 2. quicquid Montaluis contrarium velit, & lex 23. vers. Ello mesmo, tit. 5. parti. 5. de quo alibi latius.

50 Rursus non mouet (vt ad institutum redeamus) altera argumenti pars, quae ad proximum Neapolitanum consilij pertinet, relata ab Antonio Gizzarello d. conf. 71. num. 1. quia in primis ea praxis non omnino rita est, nec satis iure probatur, cum testium examinatio ad perpetuam rei memoriam, non aliis regulariter admittatur, quam cum probabiliter timetur, probationum copiam petitarum, ob longam, quae instat, absentiam, vel aduersam valerudinem, magnamve senectutem testium, cap. quoniam frequenter 5. in princ. vers. Nisi forte, vt lite non contestata, cap. cum dilecti 4. vers. Nos igitur, de confirm. cri. vel inuill. l. 2. vers. E esto sceria, tit. 16. parti. 3. Et licet huiusmodi * regula ab omnibus limitetur, vt procedat tantum respectu actoris futuri, in cuius solius est potestate, an & quando velit agere, l. pure 1. §. vlt. in illis: Cum actor quidem in sua potestate habeat, a. vers. Hac ita, illic, cum sit in potestate eius quando velit experiri, ff. de reg. iur. rubr. & l. unica, Cod. de memo. inuictis, l. fin. Cod. de iuris pupillaribus, nec proinde eius probatio ad perpetuam rei memo-

riam, aliter quam in illis casibus admittatur, quod vltra ordinarios in dictis locis, late & elegantiter prosecuit Hartmannus Pistor questio-num iur. lib. 1. quaest. 39. à num. 1. ad 13. melius, & post innumeros Fatinacius contra testes, quest. 76. numer. 2. & 9. Bernard. Graueus pract. concl. lib. 1. concl. 92. num. 1. 2. & segg. Camillus Borrellus in summa, decis. tom. 2. tit. 8. numer. 1. 2. 3. & 4. cum aliis infra; non autem rei futuri, in cuius potestate non est, an & quando conueniendus sit d. l. pure 5. §. vlt. illic: Is autem, cum quo agitur, non habeat potestatem, quando conuenitur, ff. de do-li excep. quia nimirum & inuitus, & praeter spem quandoque ad iudicium trahitur, l. inter stipulatum 83. §. si sicken, ff. de verborum obligatio-ne, l. 2. in fine, Cod. de dilat. cum similibus, adeo-que reo futuro indistinctè testium examina-tio ad perpetuam rei memoriam permittitur, tamen illi senes, aut valetudinarij non sint, ob qualemcumque timorem, vt cumque remo-tum, quod processu temporis probationis copia deperire valeat, dicit. l. fin. in d. l. glossa vltima vers. Vel dic, Cod. de iuris pupillaribus, nonnulla 90. cap. 9. siue authentic. de testibus, §. hoc verò, illic: Testes volentes producere, vt non in posterum opponatur eis, quae ab vna parte gesta sunt, in d. l. gloss. verbo praesentem, ad finem, collat. 7. au-thent. sed est quis, Cod. de testibus, cap. sequitur aut 41. in d. l. gloss. verbo testes, & cap. Albericus 43. in d. l. glossa vltima, eodem titulo, & vbiq; com-munis, quam resoluunt, & probant Antonius Gomez. variarum resolutionum tomo tertio, capite primo, dum. 19. & 21. vers. Quod tamen iurata, Gre-gorius Lopez in d. l. 16. parti. 2. glossa prima, vers. Aduerte tamen, Ioannes Garcias de nobilitate, glossa 48. à numero 6. Mising. singul. obseruat. 4. obseruat. 71. numero primo, & sequentibus, & obseruat. 71. ex numero secundo, Andreas Gail-lius pract. obseruat. libro primo, obseruat. 92. à nume-ro 3. & 8. & ad cum Bernardus Graueus conclus. 92. in princip. ex numero quinto, & considerat. 2. per totam, Rolandus à Valle consil. 27. numero 16. li-bro 3. Malecardus de probat. conclus. 684. numero 1. tom. 1. Hartmannus Pistor dicit. quest. 39. à num. 1. 5. Hortensius Caluacanus in practica & theoria de testibus, parti. 3. de probatione testium, numero 83. Fatinacius dicit. tit. de opposit. contra testes, quest. 76. numero 12. & 13. & à numero 63. Camillus, Borrellus in summa decis. dicit. tom. 2. tit. 8. numero 9. cum 3. sequentibus, Sigifmundus Scaccia de iudi-cis lib. 2. cap. 8. à numero 163. Tamen haec limita-tio, * vt ex eius ratione constat, tunc demum vera est, ac procedit, cum incertum, & ignotum est, quo tempore reus conuenietur, vt in exem-plo, quo Bald. in d. l. ambent. sed est quis, & se-re omnes vtuntur, nempe si debitor factum sit pactum absolutum de non petendo, quia eo non obstant, potest sibi post multum temporis, quando eius pacti probandi copia deficiat, de debito lis moueri, vnde merito eius rei proba-tio confirm. reo admitti debet, vt ex ea sibi in tempore exceptio paratur, ac ceterum subdo-la actoris retardatio in proponenda contra ip-sum adione, quemadmodum his ferme verbis docet Ioannes Garcias dicit. glossa 48. numero 7. circa finem. Quapropter confessione omnium, vt apud iam relatos videre est, secus quidem erit, si cer-tum sit tempus, idque breue, quo quis conue-niri debet, vt in specie nostra, qua supponimus, locationem ad modicum tempus factam esse, prout frequentissimum est, quia tunc testium exa-minatio

minatio ad perpetuam rei memoriam pro se-quentis temporis locatione minime necessaria est, nec proinde permittitur reo censi debet, nisi quo casu actori permitteretur.

- 53 Praeterea, quia etiam demus, in hac quoque specie reo futuro talem examinationem indistinctè permittam esse, adhuc tamen ex eo, quod illa vltus non fuerit, non debet ei pracludi via, quominus postea in iudicio sibi moto communi, & legitima testium examinatione vtratur, & argumenta regula nullus pluribus 20. lib. 6. neque enim vlla ratio suadet cur magis testium probatio admittenda sit antè, quam post lapsum locationis tempus, nam * si fraudis praesumptio ex adhibitione testium locus vltus dandus esset, non minus ei aditus pate-ret, admittit ante tempus illud probatio-ne, quae inducitur falsis testibus, fieri quoque posset, ob cognitam forsitan voluntatem domini, alteri locare postea volentis, imò hac in specie, cum nulla inder necessitas, quae ad defendendum rogat, ob certitudinem, ac breuitatem temporis, quo futura licet declaratio speratur, multò magis in sic praesente fraus praesumenda videtur, vt aliud agens respon-dit Aiciatus responsio 281. numer. 6. nempe idem, quia * quanto plus est cautela in aliquo actu, tanto plus fraudis, seu caliditatis esse praesumitur, vt & aliud agens docuerunt Baldus conf. 487. post medium, lib. 1. & alibi saepe, Iason, alia eiusdem Baldi loca conge-rent, consil. 170. numer. 5. vol. 2. Philippus Dec. conf. 399. numer. 8. lib. 2. Andreas Barbacia con-sil. 1. numer. 34. voluta. 1. Aiciatus responsio 162. numer. 10. Tiraquellus de retractu consanguinit. §. 36. gloss. 2. num. 35. vers. Et vt pulchre & apertius de retractu coment. in prefat. num. 18. & 32. Rota Genuensis decis. 172. num. 4. ac post alios Carolus de Grassis de exceptio. except. 14. num. 46. D. Ioan. Baptista Valençuela conf. 62. numer. 52. conf. 69. numer. 1. 96. & conf. 100. num. 87. Marius Gutellus ad decisiones Sicilia, in discursu apologetico, qui ex-istat post decisione 4. numero 40. vers. Nec omi-tam, & probat elegans Textus in l. si quis sub conditione 7. in d. l. gloss. 1. & communis ff. de condit. institut. & in l. iura fidei 40. vers. Imo in priore spe-cie, ff. de iure vssili.
- 56 Est ergo vltissima dictae legis ratio (vt iudico, ac tenentur etiam Carotius d. quest. 1. Gra-bia d. decis. 357. num. 4. 5. 9. & 10. Mar. Giur-ba d. decis. 9. num. 8. Ioan. à Sande decis. Frisicar. lib. 3. tit. 6. d. fin. 2. in princ.) quod nimirum per pactum * relocandi pro eodem pretio priori con-ductor, potius quam alteri, libertas domino rollatur, conductorem finito tempore expellendi, & rem suam cui velit locandi, quod graue, & iniquissimum est, ex regula legis in quadamstrum 11. ff. de regulis iuris, l. in re mandata 21. vers. Nam sua; Cod. mandati, l. adum 14. vers. Sed quia gratis, Cod. de contrahenda emptione, §. per traditionem, vers. Nihil enim, institutio. de verum diuisione, iuncta libertatis distinctione, * vt sit naturalis facultas eius, quod cuique facere libet, & libertas aff. de statu hominum, §. 1. (vbi bene explicat Theophilus) instituit. de iure per-sonarum, l. 1. in princ. tit. 12. parti. 4. & eleganti * regula, quae vulgo sumitur ex l. haerentis 8. §. Cassus, in fine (quae lex, alias est §. leges usu-fructus 7) cum l. seq. ff. de usufructu, & quemad-m. l. finali, similiter: in fine, ff. de usu, & habitatio-ne l. item quatuor 13. §. 1. vers. Caterum, illic: Si vel in iure domino fecit, iuncta gloss. verbo in-D. D. Vela dissertat. Iuris Romi.
- 57 Quod si reo ad perpetuam rei memoriam permissam esse, adhuc tamen ex eo, quod illa vltus non fuerit, non debet ei pracludi via, quominus postea in iudicio sibi moto communi, & legitima testium examinatione vtratur, & argumenta regula nullus pluribus 20. lib. 6. neque enim vlla ratio suadet cur magis testium probatio admittenda sit antè, quam post lapsum locationis tempus, nam * si fraudis praesumptio ex adhibitione testium locus vltus dandus esset, non minus ei aditus pate-ret, admittit ante tempus illud probatio-ne, quae inducitur falsis testibus, fieri quoque posset, ob cognitam forsitan voluntatem domini, alteri locare postea volentis, imò hac in specie, cum nulla inder necessitas, quae ad defendendum rogat, ob certitudinem, ac breuitatem temporis, quo futura licet declaratio speratur, multò magis in sic praesente fraus praesumenda videtur, vt aliud agens respon-dit Aiciatus responsio 281. numer. 6. nempe idem, quia * quanto plus est cautela in aliquo actu, tanto plus fraudis, seu caliditatis esse praesumitur, vt & aliud agens docuerunt Baldus conf. 487. post medium, lib. 1. & alibi saepe, Iason, alia eiusdem Baldi loca conge-rent, consil. 170. numer. 5. vol. 2. Philippus Dec. conf. 399. numer. 8. lib. 2. Andreas Barbacia con-sil. 1. numer. 34. voluta. 1. Aiciatus responsio 162. numer. 10. Tiraquellus de retractu consanguinit. §. 36. gloss. 2. num. 35. vers. Et vt pulchre & apertius de retractu coment. in prefat. num. 18. & 32. Rota Genuensis decis. 172. num. 4. ac post alios Carolus de Grassis de exceptio. except. 14. num. 46. D. Ioan. Baptista Valençuela conf. 62. numer. 52. conf. 69. numer. 1. 96. & conf. 100. num. 87. Marius Gutellus ad decisiones Sicilia, in discursu apologetico, qui ex-istat post decisione 4. numero 40. vers. Nec omi-tam, & probat elegans Textus in l. si quis sub conditione 7. in d. l. gloss. 1. & communis ff. de condit. institut. & in l. iura fidei 40. vers. Imo in priore spe-cie, ff. de iure vssili.

nice, ff. locati, l. 13. ad fin. ibi, E si sua placet, vbi optimè Gregorius Lopez gloss. vltim. tit. 8. parti. 5. nempe id esse alicui peius, quod contra eius voluntatem fit, licet ipsi alioqui sit vtilius, quam extollit, & expendit Andreas HERNIA in cap. Imperialem, num. 4. circa medium, de probibita feudi alienatione per Fridericum, & plu-ribus exornat Tiraquellus de retractu consanguini-tatis, in prefatione numer. 25. cuius ad id memi-nere Ioannes Petr. Surd. conf. 440. numer. 30. lib. 3. D. Ioannes Baptist. Valenç. in defensione moni-tory contra Venetos 1. p. numer. 51. Iulius Caesar Ruginellus pract. quest. lib. singul. cap. 22. num. 2. circa fin. Ant. Gizzarello quest. lib. singul. cap. 22. num. 2. circa fin. Alphonus Guzman de emul. quest. 52. num. 10. vt merito dixerit * Baldus, tamen earum legum immemor, in repetitione legis 1. q. 2. post princ. sub num. 15. ff. de le-gat. 2. quod priuate me dicitur omnis, qui me cogit actum facere, licet danum mihi non inferat, cuius mentionem etiam ad id faciunt Gizzarello, & Guzman vbi proxime Quapro-pter * vltim merito fuit, libertatum illam non aliter, quam per solenne pactum, siue in scrip-tis celebratum tollere, quia ad hoc difficilior dominus progreditur, ac rursus quod in scrip-tis fit, magna cum deliberatione, atque animi firmitate factum censetur, ipsi iurque in se fir-mius est, l. 2. C. de sentent. ex periculo recitanda. no-tat. Bart. in l. perit 87. num. 18. ff. de acquir. heredi-tate. Simon de Praetis de intercept. vltim. volum. lib. 1. fo-lit. 5. num. 41. quod & constat ex D. Paulo epist. 2. ad Corinth. cap. 10. & 13. & Calliodoro lib. 11. variar. cap. 33. his verbis: Et scriptura huma-norum actuum seruans fidei testimonium, praeteritorum loquax, obliuionis inimica, nam memo-ria nostra, & si sciasat reuinet, verba tamen con-munat, illic autem secum reponit quod semper aequaliter audiatur, expenditque optimè aliud agens D. Ioannes Baptista Valençuela conf. 102. numer. 93. & 94. verba * autem facile iactantur, neque ea profertentem semper obligant, iuxta illud celebre, & petalugatum Catonis distichon lib. 1.

Rem tibi promissam certo premittere noli. Rara fides ideo, quia multi multa loquuntur. Idque constat ex l. si quid venditor 18. l. sciendum 19. §. ea autem; in fine, cum relatis à gl. verbo non vt inuenitur, ff. de adilitio edito, l. finali. ff. de testa-ment. l. Diuus 24. vers. Caterum ff. de testamto milibus, cap. cum venissent 6. vers. Ipse vero, illic: Respondit, quod non solum de illo, sed de omnibus rebus suis faceret quod sibi placet, extra de institut. vltra alia iura, in proposito quoque adducta à Paulo Parisio conf. 89. num. 1. & 4. vol. 3. Anton. Gomezio ad l. 3. Tauri, numer. 135. cum segg. Cardin. Francisco Mantica de coniectu. vlt. volum. lib. 5. tit. 15. numer. 5. Petto Augulin. Mora in imperio iuris tit. 9. in prelati, numer. 99. confert elegans traditio gloss. 2. vers. Et quia dixi, in l. serui electione 3. in princ. ff. de legat. 1. quam ordinarium, & communiter receptam dicit Anto-nius Gomez in d. l. 3. Tauri numer. 119. Cal-das Pereira, alios eiusdem sententiae auctores congerens, de nominat. employent. quest. 1. numer. 12. quae ratio satis colligitur ex verbis illis dis-legis ne cui, sed patere facultatem dominis, do-mos suas, vel ex ateria; vel loca; cui voluerint locandi, & confirmatur ex eo, quod vice versa traditum est in conductore, * vt pro tem-pore sibi factae locationis, libere rem condu-ctam alij sublocare valeat, & vt finita locatione

63

inuitus ipse detineri nullo modo possit in l. no- mo 6. & in l. unius 11. C. de locato, cum traditis ab Ant. Gom. var. resol. tom. 2. cap. 3. num. 11. Greg. Lop. in l. 5. gloss. 4. tit. 8. part. 5. Gundisaluo Paz in praxi tom. 3. cap. 2. §. 4. numer. 27. & cap. 6. §. 3. num. 2. Philippo Palchali de virib. patr. part. 8. p. 4. c. 6. numer. 28. & 33. in princip. ea autem ratio plane cessat in pacto prorogandi locationem pro certo aliquo tempore, quia eo finito, libertas domino manet in futurum, adeoque nihil obstat, quominus haec prorogata locatio testibus probata, ei quae postea etiam per scripturam facta sit, praevalere debeat.

64 Nec obstat, quod hac ratione attentata, solum exigereur scriptura ad pactum de relocando primo conductori, cum domino initum, non autem ad pactum initum cum secundo conductore, vt patitur primum pro eodem pretio re locata via, & tamen ad hoc etiam aperte scriptura postulat in d. l. ne cui, illic: Nisi forte pacta per scripturam specialiter inita cum domino, vel cum his, qui postea conduxerint, legibus videlicet cognita, agentis mentionibus suffragentur, quia et si nemo, quem viderim, aduertat, respondendum est negando sequelam, nam imò * ex ea ratione proportionabiliter inferitur, quod quemadmodum domino facultas, rem suam cui velit locandi, non potest restringi, nisi per pactum in scriptis deliberatè factum primo conductori, de nemini alij quam ipsi locando, sic nec secundo conductori, vbi id pactum cum domino non intercesserit, vel prioris conductionis, prorogatio prius facta non fuerit, tolli potest facultas, re conducta ad libitum vtendi, ob id quod aliquando forsitan primo ex vrbantate fuerit pollicitus, se non vsurum conductione sua, dum ille pro eodem pretio rem habere velit, nam et si hac libertatis restrictio, dumtaxat facta sit in conductione illa, tamen in nullo alio secundo conductori libertas manet, quia si pro nouo tempore rem conductam rursus habere velit, nouo domini consensu eget, qui in ipsius potestate non est, atque adeo ad tollendam ei facultatem hanc, quam solum habet, vtendi conductione, semel sibi à domino facta, non minus deliberatio maxima, de qua per scripturam constat, necessaria est, quam ad tollendam in vniuersum domino facultatem, cui malit locandi, vna vel altera locacione finita: quia idem * iuris est de parte quoad partem, quod de toto quoad totum l. in iur. gentium 7. §. adeo, vers. Si igitur ff. de pactis. l. quae de tota 76. ff. de rei vendic. int. l. si duo 51. in fine. ff. de administrat. int. l. si seruus 82. vers. Similiter, in fine ff. de acquir. heredit. l. 3. ff. pro derelicti legalibus loco 8. à toto ad partem, numer. 2. & pluribus, quos in idem citauimus differt. 4. num. 20. quae interpretatio * aperte colligitur ex d. l. nec uo, illic: Nisi quinquae testes idonei, iuncto Text. ibi. Vel securitatem in scriptis capiant, C. de testibus & in ant. de testibus §. & licet, iuncta gloss. verbo testes collat. 7. quibus apud nos consonat lex 32. in princip. vers. Fueras eundè, tit. 16. part. 3. notatur Zinus in septiman. opposit. 4. vers. Aut. vult, C. de contrab. & committ. Hispan. Abb. Panoimit. num. vlt. ad finem, Felin. num. 13. Dec. n. 78. iuxta nouiorem editionem, & August. Berouis numer. 70. vers. Communis tamen, in cap. 2. de proba. Hippolitus Marilius in rubrica C. eodem sit. numer. 38. & singulari 157. Ioan. de Arono singulari 49.

Vide

Ex quibus primò cauendum est à Petro Mangela in amotacionibus ad Bart. in litem quaeritur 17. §. qui impleto, ff. locati, vers. Item si inquilinus, qui nedum secute docet, ac pro regula tradit, quod si inquilinus, probare vult elapso anno, se pro sequenti anno conduxisse, debet id probare per scripturam, non autem per testes, sed & citat pro hac sententia, Baldum in d. l. ne cui, qui tamen nec in prima, nec in secunda lectura quicquam tale notauit, aut ex ea lege deduxit, quinimo nec deducere verè potuit, sed id tantum, quod superius firmuimus, nempe dominum non teneri relocare primo conductori potius quam alteri, nisi se per scripturam ad hoc adstrinxerit. Est autem * aliud, finita prima locacione dominum rem suam eidem relocare aliud, & quidem longè diuersum, per pactum se ei ad relocandum adstringere; primum siquidem nulla lex, aut ratio prohibet quomodocumque fieri, in ad planè permissum, ac suadet; nam si nedum verbis, sed & solo nutu rem suam dominus alij locare potest, cum nec verba, nec scripturam is contractus desideret, vt à nobis dictum non semel est, ex l. qui ad certum 14. alias 15. ff. locati, cur non etiam poterit multò magis semel vni locatum, eodem modo ipsi pro diuerso tempore relocare? alterum verò, cum rem nimis grauem, ac domino praerudicalem continet, quippe quod libertatem ei auferat alteri locandi, merito à Zenone Imperatore prohibitum est in d. l. ne cui, nisi solenne instrumentum profuerit, quod de huiusmodi pacto, ac matura domini deliberatione manifestè liqueat, iuxta ea, quae quo eius legis ratione nuper tradidimus.

Rursus cauendum est à Lucio Matthaeo de 70 Apicella in tutamine pauperum, siue de dilacione quinquennali, tit. 1. numero 209. & Mauricio Apicella ipsius filio in additionibus ad eundem tit. sub numero 378. docentibus, primum inquilinum, vel colonum, relocationem sibi pro sequenti tempore factam esse contententem, non alias contra secundum, scripturam habentem admittendum fore, quam si relocationem illam saltem per quinque testes probauerit; nam et si agnoscere magis videantur, decisionem d. l. ne cui, nec scripturam desiderat, non in casu relocationis primo factae, sed pacti de relocando illi, nec vli alteri locando loqui, pro constanti tamen supponunt, ad eum casum ex rationis identitate extendi, sequitur errorem Vincentij de Franchis, & aliorum, in initio commemoratorum, quem haecenus late confutauimus, & aiunt legem illam, scripturam exigentem, non excludere probationem, quae fiat per quinque testes, quippe * quae vim habet publici instrumenti, & admittitur etiam in casu, quo probatio per testes prohibetur, ac per instrumentum tantum exigitur, vt argum. Text. in l. testium 14. alias 18. illic: Nisi quinquae testes idonei, iuncto Text. ibi. Vel securitatem in scriptis capiant, C. de testibus & in ant. de testibus §. & licet, iuncta gloss. verbo testes collat. 7. quibus apud nos consonat lex 32. in princip. vers. Fueras eundè, tit. 16. part. 3. notatur Zinus in septiman. opposit. 4. vers. Aut. vult, C. de contrab. & committ. Hispan. Abb. Panoimit. num. vlt. ad finem, Felin. num. 13. Dec. n. 78. iuxta nouiorem editionem, & August. Berouis numer. 70. vers. Communis tamen, in cap. 2. de proba. Hippolitus Marilius in rubrica C. eodem sit. numer. 38. & singulari 157. Ioan. de Arono singulari 49.

singulari 49. Vincent. de Franch. decis. 84. num. 7. Mascard. de probat. tom. 2. conclus. 769. feudum an per testes probetur, num. 8. & conclus. 798. alias 983. sub verbo liberatio debiti, num. 4. & 5. & tom. 3. concl. 1321. alias 1324. sub verbo solutio à quo num. 13. Misinger. singularium obseruat. centur. 1. obseruat. 5. ex num. 2. Ioan. Baptista Afinius in praxi lib. 1. §. 19. c. 1. limitat. 2. Aucandanus ad l. 4. Tauri gloss. 4. n. 29. Elconar. de ratiocinis cap. 2. n. 34. Ludou. Gilhaufen. in arbore iudicaria cap. 6. p. 1. de probationib. §. 315. vers. Tertio probatur, Andreas Molfemus ad consuetud. Neapolitanas tom. 1. p. 7. quae 11. num. 82. & 24. Haec etenim Matthaei, & Mauritiij Apicellae sententia, quemadmodum in eo falsa est, quod pro constanti supponit, decisionem d. l. ne cui, vel completi casum relocationis, primò conductori factae, vel ad eum ex rationis identitate protahi (nam imò magna inter vnum, & alterum casum discriminis ratio versatur, vt satis ostendimus) sic in eo, quod subiungit, denouo, admittendam scilicet esse in eius legis casu probationem per quinque testes, cum doctrina * illa Zini, & sequacium per illa iura, veratantum sit in eo casu, quoad probationem actus, alioqui in sua substantia perfecti, & validi à iure vel statuto exiguntur scriptura, puta ad excludendam praesumptam falsitatem, vel fraudem, quam * lex ob actus vel negotij qualitatem, & circumstantias praesumere quandoque solet, l. comparationis 19. alias 20. C. de fide instrument. Libanus 29. illic, Et falsitas in eorum committitur, C. de testamentis, ant. de infra. caute & fide, §. si tamen quisquam, vers. Nam falsitates, collat. 6. siue nouella 73. cap. 4. ant. de testibus, §. quia verò multi, vers. Vt pote suspicione habita, collat. 7. siue nouella 90. cap. 4. & alibi saepe, ac proinde * statueri rectè potest, vt per scripturam potius quam per testes probatio fiat, si circa horum productionem quicquam falsitatis, vel fraudis iuste suspicetur, vt satis constat ex lectum de indebito 25. §. finali, in fine, ff. de probation. l. 3. vers. Si tamen, illic: Nisi palam, & euidenter ex instrumentorum probatione, non per testium depositionem se fuisse maiorem ostenderit, Cod. si minor, §. si maiorem dixerit, l. generatim 12. vers. Nili certe, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum dilectus 9. de fide instrument. iuncta clement. 2. de testibus cum oblique notatis, & in terminis hanc similis statuti rationem commendant Ias. numer. 14. vers. Primò in isto statuto, & Alciat. numer. 3. vers. Hoc enim casu in l. certis conductionibus §. si niam ff. si certum petatur, quorum in proposito meminit Aluarus Valafcus de iure emphit. quae 7. numer. 12. vers. Item potest, & vltra eos optimè Annæus Robertus; qui hac de re grauius (vt solet) dil. rit. rerum iudicatarum lib. 2. cap. 10. in argumentis pro Manio patre, nouissime Andri. Molpheijs ad consuetudines Neapolitanas tom. 1. p. 7. quae 15. num. vlt. & tom. 2. eadem p. 7. in addit. ad quae 15. & 16. num. 10. Sed licet * huiusmodi statutum ex ea vel alia iusta causa valeat, in quo ferè omnes contentiunt, vt testantur Alexan. conf. 68. num. 2. lib. 3. & conf. 50. numer. 1. & 2. lib. 5. Philippus Dec. num. 73. in cap. 7. ext. de probat. idem Dec. conf. 11. numer. 2. Tiraq. de retractu consang. §. 2. gloss. 1. num. 16. Hippolitus Marilius in rub. C. de probat. numer. 32. alias 43. Fuluius Pacianus de probat. lib. 1. cap. 5. nu. 15. vltra alios supra relatos, & statim referendos, quia tamen id nimis est odiosum, & nedum positum, sed & diuino ac naturali iuri quoad

dammodo repugnans, iuxta ea, quae cum Innocentio, & alijs resoluit Hippolitus Riminald. conf. 60. num. 19. tom. 3. quantum fieri possit restringendum est, vt vtrunque supioribus adnotant, optimè Bald. in l. obseruare 4. §. post hac, in l. lectura 9. §. 1. sub numer. 9. alias 15. ff. de officio Proconsulis, Anania conf. 64. Suerus decis. 43. num. 4. & decis. 277. num. 11. & 12. adroque * 76 non debet, aut potest excludere probationem per quinque testes, quae cum adeo sit valida, praesumptionem illam rectè excludit, vt satis colligitur ex l. finali vers. Sed siue quinque, iuncto vers. Lex etenim, C. de fideicommissis, §. siu illit; & neque ex scriptura, neque ex quinque testium numero possit res manifestari, in l. de fideicommissis, §. bene, et. eoque * pertinet decisio 77 Text. in d. Neftum, C. de testibus, & in l. ant. de testibus, §. & licet, & in d. l. 32. part. 2, quae plane fundatur in praesumpta fraude instrumentarij debitoris, solutionem allegantis, ac per testes probate contententis cum tam facili, ac prompto remedio sibi consulere potuisset, securitatem in scriptis accipiendo à creditore, quae se aduersus eum scripturam debiti profertentem tueretur, nec enim alias lex illa hanc excludit praesumptionem, quam quinque idoneorum testium probatione, vt aduertunt eleganter Donellus num. 4. & Petrus Gilehenius numer. 1. & 2. ibidem, ac Iosif Berouis vbi supra, quoniam hodie * apud nos eo quoque casu duo idonei testes videantur sufficere, inspecta l. Regia 2. vers. Saluo si dentro de diez dias, tit. 21. lib. 4. noua compilat. quam ad hoc rectè expendit Azueud. ibi sub numer. 19. Gundisaluo Paz in praxi 4. part. tom. 1. cap. 3. num. 40. ad finem, vers. Nec intelligas, Blasius Flores de Mena var. quae. lib. 1. quae 15. numero 18, quorum sententiam Tribunalium praxis frequentissime admisit; nec vsquam aliud receptum vidi, etiam in casu, quo ex partium conuentione scriptura de debito facta est, ad quam speciem eam restringunt post alios Matthæus Afflicus decis. 13. numero 35. & Iacobus Menoch. de praesumpt. lib. 1. quae 46. numero 44. & licet in eadem ipsa specie adhuc apud nos vigere dispositionem d. l. 1. testium cum similibus, existimauerint Gregorius Lopez in d. l. 32. part. 2. gloss. 2. Patlador. lib. 2. rerum quotidianarum part. 5. num. 32. Aucandanus in d. l. 4. Tauri, glossa 4. num. 29. & 30. contrarium namque longe verius est, vt rectè contra eos aduertunt Azueud. vbi supra, & Blasius Flores d. 9. 15. n. 18. iuncto n. praeced. Sed & apud Gallos generaliter abrogatam esse decisionem, d. l. 1. testium, quocumque in sensu acceptam, duosque testes in eius specie sufficere testantur Franc. Raguellus lib. 4. commentar. ad leges Lusitanias ad eand. l. testium, & Antonius Mornacius ibi in alijs autem regnis, et si lex illa obstat, vt in scriptura confecta pro substantia obligationis ob praetiam conuentionem de illa facienda, in dubio tamen cum id clarè non constat praesumitur potius facta scriptura ad probandam obligationem tantum, atque ita solutio nis probatio per duos idoneos testes admittitur, vt de Sabaudie Senatu testatur Antonius Faber. in Codice sui nominis lib. 4. tit. 11. de testibus, definit. 23. numer. 13. & de Frisco nouissime Ioan. à Sande de sicut. Frisuarum lib. 1. tit. 10. de probat. definit. 1.

Ceterum non aequè memoratae Zini doctrinae 79 quocumque

quocumque iure inspecto locus erit, quoties instrumentum a iure, vel statuto desideratur non vtrique ad probationem precise, sed principaliter ad substantiam, & solemnitatem actus, vt in nonnullis ex illis casibus, quos referunt gl. 2. in l. contrahitur 4. ff. de pignori. gl. 3. in l. pactum 17. C. de pactis, gl. verb. in scriptis, in fi. in c. 1. 8. postquam, de censibus in 6. & vbiq. DD. Speculator in tit. de instrument. edit. §. restat. videre, num. 14. Guido Papae q. seu decis. 581. num. 7. vltra scriptores alios, plena manu congestos ab Aluaro Valasco de iure emphyt. q. 7. n. 1. & 2. (qui * num. 5. vers. luxa quam, paucos esse censet eiusmodi casus, in quibus pro substantia exigitur scriptura, tametsi plures sint, quam quos ipse putat, vt mox videbimus) Surdo decis. 331. numer. 1. 2. 3. 10. & 11. Morla in empur. ad tit. de fide instrument. in praludii numer. 8. vcl. Caterum, Antonius Cardoso in summa, senpraxi iud cum, & aduocatorum, verbo probatio, num. 5. Thoma Valasco allegat. 72. numer. 1. qui omnes agnoscunt, vbi pro substantia, & perfectione actus solennis exigitur scriptura actum alter factum ipso iure nullum esse, necius probationem per quocumque testes factam, vllas et vires tribuere, licet aliud esset, si ad probationem tantum scriptura exigeretur, quod pte alii adnotauit, optimè Didac. à Brito ad c. potuit §. 17. 13. de locato, & condulo (quicquid distinctionem hanc repudiet Iaf. in l. 1. num. 62. ad fin. C. de iure emphyt.) atque ad idem dicendum est in specie * d. l. ne cui, vbi ad substantiam, & valorem pacti de relocando, scripturam desiderati planè indicat illa verba, Nisi forte p. a. tta per scripturam specialiter iniis, ac sensu glossi ibi, verbo pacta, dicens speciale esse in eo casu scripturam requiri, sicut in l. 1. C. de iure emphyt. quo quidem loci in contractu emphyteutico omnino scripturam exigi notauit idem Accursius ibi, verbo alienationis, vers. Item hic necessaria, & verb. scriptura, in princ. quicquid postea variet, cuius priorem sententiam alibi sæpe ab eodem Accursio repetitam, & communem, & veriorum esse profitentur Salycet. num. 5. in princ. in i. vcl. Alij quod hic est speciale, & hoc tenetur communiter, ac post alios Iaf. ibidem n. 61. vers. Contrariam partem, in i. n. 63. in fin. Catel. Cotta in memor. iur. verbo emphyteusis concessa, vcl. Et hoc dictum, frequentiusque receptam esse pluribus relatis pronunciat Aluar. Valasco d. q. 7. numer. 2. in princ. in i. vcl. verum tamen, quamquam prius, vt ipse ibidem faceret, ac refert, eam impugnauerit, & licet postea n. 1. ipsam restringat, vt requiratur in emphyteusi ad probationem tantum, non verò ad substantiam illius, quod & voluit Anastasius Gemonius de sacrorum immunitatibus lib. 3. cap. 17. num. 122. & 123. receptus à Camillo Borrello in summa decis. 1. p. 10. 33. num. 1. & saltem in emphyteusi seculari admittere Didac. à Brito in d. cap. potuit §. 2. num. 14. qui tamen postea variat, & vt mox videbimus; est enim * longè vetus, ne dum ad probationem, sed & ad substantiam emphyteutici contractus scripturam requirit, vt concludunt longè melius Salyc. Iaf. & Catel. Cotta supra, Iulius Clarus lib. 4. sens. §. emphyteusis, quasi. 4. Menoch. consil. 708. numero 2. & 3. vcl. 7. & de prapsump. lib. 3. prapsumptio 108. numer. 2. & indistinctè sententiam hanc veriorum, ac receptiorum esse cum pluribus quoque concludunt Mascard. de probat. tom. 1. concl. 602. alias 603. num. 1. & 2. (vbi rationem explicat) Caldas, Pereira de renouat. emphyteutica quasi. 2. sub

numer. 2. vltra alios, nouissimè congestos ab Alphonso Narbona ad l. 20. str. 1. lib. 4. nouissima compilat. gloss. 22. numer. 53, quibus addo Borgninum Caualcantum decisio. Finis. mensis 30. à numer. 108. p. 2. Polydorum Ripam obseruat. 75. num. 1. & obseruat. 381. num. 3. Fachineum controuers. lib. 1. cap. 84. vers. Verior, Stephan. Gratian. disceptat. forens. tom. 2. cap. 208. n. 7. & 8. Eueratidum Bronchoit enantiophanon, sine quasi controuers. cens. 1. assert. 7. d. & miscellau. controuers. cent. 1. assert. 87. vers. 6. Opponitur huic assertioni, & assert. 89. vers. 6. 2. aduersus, Did. à Brito d. numero 14. ad fin. (vbi & in emphyteusi seculari secutus esse ait, quod scriptura conficiatur, nec aliter finium, & validum haberi contractum iuxta communem opinionem) Farinac. decis. noui. part. 3. decis. 8. & 58. vbiq. num. 2. ex elegantia ratione à Salyceto considerata in d. l. 1. num. 1. §. Cod. de iure emphyt. his verbis, Et potest esse ratio, quia res datur in emphyteusim, vt perpetuo sit penes accipientem, quam de facili acceptor, vel eius heres diceret suam, & memorabilis est iam in conducente, quam in restibus, vt inf. eod. l. fin. in princ. ideo lex scripturam interuenire voluit: eodem ergo modo in specie d. l. ne cui, scriptura exigitur pro substantia, nec potest testium probatio sufficere, cum non possit talis probatio efficere quin pactum de nemini alij locando, quam primo conductori, sit imperfectum, & indeliberatum violenta iuris præsumptione, quæ * iuris, & de iure vulgò dicitur, nec vllam in contrarium probationem regulariter admittit, iuxta tradita à glossa verbo Prapsumptio, in l. vlt. in pr. ff. quod metus causa gloss. vltim. in princ. in l. fin. §. fin. Cod. arbit. in i. n. l. glossa verbo quod non fuit, in cap. fortum 30. dist. gloss. magna, in princ. vers. prapsumptio iuris, & canonis, in cap. 16. qui fidem 30. de sponsalibus & vtrique communi, quam resoluunt D. Couarru. in 4. 1. part. c. 4. §. 1. post princ. sine num. 2. Menoch. qui latè exornat, & probat, de prapsum. lib. 1. quasi. 3. à numer. 16. & quasi. 60. num. 1. ac lib. 4. prapsumpt. 89. num. 16. Cephalus consil. 101. num. 17. tom. 1. Marcus Ant. Eugen. consil. 15. n. 28. lib. 1. D. Ioan. Bapt. Valenquela consil. 114. n. 26. consil. 146. n. 30. & consil. 169. num. 86. tom. 2. & in terminis ex hac ratione licet non sic explanata, non admitti probationem etiam per quinque testes in specie d. l. ne cui, ad relocationem quoque extensa, docuit Marta in eiusmodi extensione communem errorem sequutus, voto 104. n. 8.

Quam verissimam relocationem Granatenfis curia me iudice amplexa est 12. die Octobris anni 1630. in causa Donæ Mariæ de Lugones viduæ, cum Didaco Fernandez de Salazar, tabellione provincie, qui illius domum habitabat virtute locationis sibi factæ pro spatio quatuor annorum, cuius termini sine initiant, illa aduersus hunc egit altero ex remediis sibi competentibus, quorum supra ad tertium argumentum mentionem fecimus, vt post terminum illum, qui decima quinta die illius mensis, & anni finiebat, domum sibi vacuam relinqueret, hic verò expiciendo inter alia allegabat, adtricem non sibi, sed alij, cui pro sequenti tempore locationem fecerat, domum velle, contra pactum, quod inter ipsos conuentum fuisse dicebat, vt dum idem Didacus, pro alio quocumque tempore domum conductam habere vellent, hanc illa alij nemini locatura foret, in eamque rem quinque, & amplius testes, qui sic ferè depoluerunt, produxit, & cum

80
81
82

Dei
in
dign
Gra
nat
fin

cum his non obstantibus ordinarius, iudex pro actrice prononciasset, eius sententiam ex prædictis potissimè, vltra nonnulla alia quæ Senatui mouerunt, duximus confirmandam.
5 Solùm vtrique apud nos videbatur ob stare l. 3. titulo 8. libro 3. ordinamenti veteris, quæ est l. 1. titulo 16. libro 5. n. n. n. compilationis, qua dispositum est, quòd qualitercumque quis obligati velit, obligatus maneat. Verum ea lex, 86 cum generalis sit, ad specialem iuris antiqui determinationem non pertinet, sed iuxta eam limitari, ac distingui debet, argumentum Textus in l. deli clausula 109. alias 110. ff. de verborum obligatione, & melius ex l. sanlio legum 4. ff. de pactis, l. si quando 35. Cod. de officio testamento, l. prapsumptio 32. §. vltimo, in fine, Cod. de appellatione, cum aliis, in simili congestis à Francisc. Clem. singul. 114. numero 2. Gerardo Mazollo consil. 22. numero 26. & 27. Socin. iunior consil. 40. ex numero 4. libro 1. Roland. à Valle consil. 5. à numero 27. libro 4. Vincentio Hondedeo consil. 9. à numero 10. & maximè numero 16. Mastrillo decis. 216. ex numero 49. D. Ioannes Baptista Valenquela consil. 8. num. 32. & consil. 83. numero 140. Hartmanno Pistore questionum iuris libro 2. qu. 15. numero 21. D. Ioannes del Castillo quod. controuers. libro 5. cap. 89. numero 150. nouissimè Gabriele Aluarez de Velasco, latè exornante ad axiomata, & loca communia iuris, lit. L. num. 53. & in eleganti proposito à D. Christophoro Moscoso & Cordoba in per quam docta allegatione fiscali, ad me per ipsum solita humanitate transmissa, contra Don Ioannem de Anafia n. 47.

DISSERTATIO XIII.

An & quando dominus prima locatio- ne finita, primo conductori, femora prorogatione, vel pacto, pro pretio ab altero oblato relocare cogatur? ad eandem materiam l. ne cui, C. de locat. aliarumque complurium, & maximè l. congruit 4. & l. fin. C. de locat. prador. ciuil. lib. 11. & cap. 1. de locato.

S V M M A R I A.

- 1 Conductorem primum, etiam priuatum, idem quod secundum offerentem, et esse preferendum absolute affirmari plures.
- 2 Quod alij saltem in colono verum indistinctè putant, iniquilibus vero eo tantum casu, quo dominus nullam haberet instam causam expellendi primum secus alias, sed & aliqui absolute in colono contentum, in iniquilibus indistinctè negant.
- 3 Horum omnium sententia reuocatur, vt pote contraria decisioni l. ne cui, C. de locato.
- 4 Guillemi de Ludonici singulari 65. librorum, aut typographorum incuria, corrupte scriptum est absque negatione ante verbum possum, qua supplenda est, vt legitimus auctoribus sensus con- flet, nec id esse nouum ostenditur.
- 5 Doctor quilibet intelligendus est secundum auctorem quem allegat. ibid.

D. D. Vela dissertat. Iuris Tom. I.

- 6 Loci verbum generale est, ad cuiuscumque generis loca, vel prædia, scilicet tam rustica quam urbana, quomodo accipitur in l. ne cui 31. C. de locato, & n. seq.
- 7 Nisi subiecta materia, quæ ad sola oppida, vel territoria referatur, prædiorum comprehensionem excludat.
- 8 Ratio l. ne cui, C. de locato præced. differt, tradita non minus verificatur in prædiis rusticis, quam in urbanis.
- 9 Mattheus Afflicus, dom. docet, colonum antiquum nouo pro eodem pretio preferendum esse, rellè intelligitur à Prospero Carania in eius additione, & aliis, vt loquatur inspecta consuetudine, seu lege municipali civitatis Neapoli- tana.
- 10 Decisio Hispalensis Senatus referitur, & duobus num. seqq.
- 11 Controuersia circa litium accumulationem His- pali exorta in Senatu desinunt, Granata vero à Indice ad id numeris per curiam deputato vulgo dicto l. ne de dependenciis, ibid.
- 12 Lites dua vbi ad idem tendunt, ac cumulatione actorum regulariter locus est.
- 13 Lites qua de facto magis quam de iure procedit, vel frivolum, & aperte ius repugnantem defensorum habet, non meretur liti nomen, vt ei fiat accumulatio alterius liti vera, & legiti- ma.
- 14 Iura, speciales casus continentia, tantum abesse, vt regulam generalem in omnibus aliis casibus conficiant, vt inò vltra expressos regulam in contrarium firmam reddant.
- 15 Lex 1. §. permittitur, vel Planè, alias §. plane 44. in fin. ff. de aqua quotid. & æstiuia, expenditur.
- 16 Feudorum inuestituram vni vassallo factam, potest eius heres masculus imperare saltem intra annum.
- 17 Emphyteusim finiam propter generationem finiam possunt descendentes, vel proximiores intra quatuor gradum petere sibi renouari, & si id non fiat, ob iniuriam sibi ad hoc factam appellare.
- 18 Emphyteusis, & feudum specialem renouationis equitatem habent, propter vtile dominium ex eis translatum in emphyteutam, & feudatarium.
- 19 Argumentum de feudo ad emphyteusim, & vice versa regulariter valet.
- 20 Emphyteuta, vel feudatary successoribus ideo renouationis ius competit, quia cum dominium saltem vtile rei emphyteutica vel feudalis in defunctum, & antecessores iuxta inuestitura renouem fuerit continuatum, iniquum, & iniuriosum videretur eodem beneficio illos defraudare, siue non eis potius quam extraneis id concedere.
- 21 Quod maximè procedit in emphyteusi, ac feudo familiaribus vel mixtis, quo casu maior adest ratio renouationem concedendi sibi: vel cognatis proximioribus defuncti propter peculiararem affectionem ad res que in dominio saltem vtili maiorum suorum fuerunt.
- 22 Aduocatum sibi, si doctrina polleat, officio, & honoribus paternis condecorandi sunt, in eamque rem nonnulla expendantur iura.
- 23 Granatenfis curia obseruantia in simili casu referunt.
- 24 Argumentum ab emphyteusi, vel feudo ad sim- plicem locatorem suum non potest.

N 3 23 Emphyteusis